

rigt til at arbejde for, at Mindretallet skulde have Ret til at gøre sig gældende som nu, da det er det Mindretal, der har den privilegerede Valgret paa sin Side, han taler om. Forholdet er i Virkeligheden det, at det Mindretal, der staar som Smaaafkølsmindretallet, har ikke nogen som helst Adgang til at gøre sig gældende her i Landet og i den lovgivende Forsamling end den at kunne sige sin Mening og dermed Punktum. Hvad der sker, hvad der vedtages og besluttet, har Mindretallet jo ikke nogen Indflydelse paa.

Det ærede Medlem udtalte endvidere: „Ligesom jeg mener, at de faa ikke skulde kunne herske over de mange, mener jeg, at et tilfældigt Flertal heller ikke skulde kunne paatvinge Mindretallet alt, hvad Flertallet ønsker“. Det tilfældige Flertal! Naar er et Flertal tilfældigt? Jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener, at det Flertal, der for Øjeblikket sidder i Tinget, det Flertal, der fra Valgene i 1895 gennem Valgene i 1898, 1901 og 1903 har arbejdet sig op med stadig stigende Tilslutning, om det er tilfældigt, eller om ikke det ærede Medlem mener, at han kan falde til Ro ved, at det Flertal ikke er noget tilfældigt Flertal. Maaske er det snarere saa, at det Mindretal, som det ærede Medlem tilhører, har faaet en Tilvækst, der maa kaldes tilfældig.

Saa udtalte det ærede Medlem endvidere: „Man vil maaske kunne hævde fra de Herrers Side, at det er mærkværdigt, at jeg kan staa og sige noget saadant“. Nej, aldeles ikke! Da det ærede Medlem begyndte at tale, var jeg forberedt paa det værste. Det er ikke noget Øjeblik faldet mig ind, at det var mærkværdigt, hvad han sagde. Tværtimod har jeg fundet det ganske naturligt, at det, der fremkom fra den Side, var netop af den Art, som det blev. Endelig sagde det ærede Medlem i Anledning af, at Socialdemokraterne i deres Agitation havde fremdraget alle de uheldige Forhold i Landet: „Det forekommer mig, at naar man staar over for denne Optræden, maa Pligten være den at rette sin Opmærksomhed paa at udskille de Krav, som virkelig ere retfærdige, fra hvem de end komme, og imødekomme dem“. Ja, det vilde have været ganske mærkværdigt, om det ærede Medlem vilde have staaet her og hævdet, at naar et Krav blev fremsat fra den Side, som han ikke er politisk enig med, skulde det ikke imødekommes, selv om det var noget retfærdigt. Dette er jo kun selvfølgeligt; men det glæder mig for saa vidt, at dette

selvfølgelig, som det ærede Medlem har fremsat, er saa fornuftigt, at det danner en glædelig Undtagelse fra det meget andet, han sagde. Til sidst siger det ærede Medlem en absolut Sandhed, som jeg er nødt til at holde med ham i, og jeg glæder mig over at kunne gøre det i Slutningen af min Omtale af hans Udtalelser, thi det er jo dog rart, at man bliver enig til sidst. — Det ærede Medlem sagde: „Men paa samme Tid maa man søge at overbevise Befolkningen om, at de Krav, der ere uretfærdige, ogsaa ere urigtige“. Det ere vi enige om alle sammen.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Det ærede Medlem udtalte i Gaar i sin Tale, at Bruddet af den saakaldte Alliance mellem Venstrereformpartiet og Socialdemokratiet vil medføre, at der optrækkes andre Linier i dansk Politik end hidtil. Jeg tror, det ærede Medlem tager fejl. Det ærede Medlem ser ikke rigtigt paa Forholdene. Det ærede Medlem har jo dog deltaget adskillig Tid i dansk Politik, men det ærede Medlem maa ved denne som maaske ogsaa ved andre Lejligheder have set lidt for overfladisk paa Tingene. Det ærede Medlem har vidst, at saa længe Alliancen bestod, blev det fra begge Sider hævdet, at det var to forskellige Partier, der hver havde sin forskellige Politik, om man end i enkelte Ting var enig. Men efter at den saakaldte Alliance er ophævet, ville ogsaa de to Partier stadig have deres forskellige Politik, medens de Ting, hvormed de vare enige, inden Alliancen blev ophævet, selvfølgelig ogsaa blive ved at staa som dem, de ere enige om, efter at Alliancen er ophævet. Forholdet er ikke det — deri har det ærede Medlem ikke Ret — at Venstrereformpartiet vil forsøge at lave en ny Politik, efter at Socialdemokratiet har brudt Samarbejdet med Venstrereformpartiet. Venstrereformpartiets Politik vil selvfølgelig være den samme, som den var før Bruddet, og det ærede Medlem vil neppe faa den Fornøjelse at se, at Venstrereformpartiet, fordi Alliancen med Socialdemokratiet nu er ophørt, slaar ind paa Baner, hvor det ærede Medlem hellere vilde træffe Partiet.

Endvidere udtalte det ærede Medlem, efter at han havde ytret noget om de haarde Ord, der vare faldne mellem Socialdemokratiet og Venstrereformpartiet under denne Finanslovbehandling, at efter disse Dages haarde Ord maa alt være ude mellem Venstre og Socialdemokraterne. Ja, jeg indrømmer, at det ærede Medlem har